ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 488 Τιμᾶται λεπτὰ 10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΜΑΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40**, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10**.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν**, *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.*—
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ ὑπουργικὰ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς λελυμένα. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐν διαστάσει διατελούντων πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μεσολάβησις τοῦ κ. Κοντοσταύλου ἐκαρποφόρησεν ἐπὶ τέλους, προκαλέσασα εὐρείας ἐξηγήσεις μεταξὺ τῶν δύο, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ προέδρου, ἀνταλλαγείσας ἐπὶ δύο σχεδὸν ὥρας καὶ περιστραφείσας εἰς λεπτομερείας πολλὰς ὥστε νὰ ἄρωσι πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἀφορμὴν συγκρούσεως. Τὰ προσωπικὰ λοιπὸν ὑπεχώρησαν, τὰ γενικὰ ἡρμηνεύθησαν, τὰ δίκαια ἀμφοτέρων ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἡ συνεννόησις ἐπῆλθε πλήρης, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κυβερνήσεως, διότι βεβαιότατα ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. Ράλλη θὰ ἐσήμαινε πολὺ, καὶ ὡς ἐκ τῆς προσωπικότητος αὐτοῦ καὶ ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ κόμματος σχέσεων, δι' ὧν καθίστατο ἐκ τῶν πρωτευόντων τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη μελῶν. Ὅπως καὶ διὰ γενικωτέρων ὑπεδείξαμεν, τὴν λύσιν ταύτην τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως, εὐχαρίστως, ἂν καὶ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν κυβέρνησιν, ἀποδεχόμεθα, διότι πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦμεν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ ἀκόμη καὶ εἰς ἀπώτερον μέλλον ἰσχυρὰν κυβερνητικὴν μονιμότητα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Ροῦφον, ἡ ἀποχώρησίς του θεωρεῖται βεβαία, ἀλλὰ ταύτην ἐξουδετεροῖ ἡ ἐμμονὴ τοῦ κ. Ράλλη. Ἓν μόνον νόστιμον ἠκούσαμεν ὅτι ὁ διαλαληθεὶς ὡς διάδοχος τοῦ κ. Ρούφου εἰδοποίησεν ἕνα ἀνθυποπλοίαρχον ἂν δέχεται νὰ ἦναι ὑπασπιστής του ! ! !

Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, δι' ἐντονωτάτου ἄρθρου δηλοῖ ἐπισημότατα ὅτι «τὰ Πατριαρχεῖα δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀνενδότως ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῇ ὀφειλῇ αὐτῶν ζητοῦντα παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀφαιρεθέντων προνομίων αὐτῶν καὶ δικαιωμάτων.»

Διελύθη εὐτυχῶς τὸ ρουμουνικὸν ψευτογυμνάσιον Βιτωλίων, ἀποδειχθέντος καθαρὰ τοῦ διευθύνοντος αὐτὸ διαβοήτου προδότου Μαργαρίτου κλέπτου καὶ καταχραστοῦ.

Ἐξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ βοτανικοῦ Ὀρφανίδου πλησίον τῆς μελωδίας τῶν Γουαρανὴ ἱδρύθη παρὰ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις μέγα δι' ἀτμοῦ ἐργοστάσιον βρώμας καὶ δυσωδίας. Κύριε Κοσσονάκε καὶ κύριε δήμαρχε καὶ κύριε νομάρχα—διότι καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς σας ὀφείλομεν νὰ ἀποτεινώμεθα—ὑπάγετε νὰ τὸ κατεδαφίσετε.

———

Ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγιον ὁ γραμματεὺς τῆς νομαρχίας Κερκύρας κ. Χρῆστος Παλαμᾶς ὅπως παραλαβὼν τὴν οἰκογένειάν του διευθυνθῇ εἰς τὴν νέαν θέσιν του.

Παράνυμφος τοῦ κ. Σπυρίδωνος Κουμουνδούρου εἰς τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀρριέττας Βαφειαδάκη ἔστε ὁ κ. Μιμῆκος Δεληγεώργης, ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ ἀοιδίμου πατρός του, διατρίβων ἐν Παρισίοις.

ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Ἐκεῖνο ὅπερ ἦτο πρὸ πενταετίας ἴσως ἀκόμη μονοπώλιον ὀλίγων *ἀσκηδῶν*, φαινομένων ὡς τοιούτων καὶ ἀπὸ τοῦ βαδίσματος καὶ τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου καὶ τῆς ἀναβολῆς τοῦ γενείου καὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας μαγγούρας—ἡ **γυμναστικὴ**—κατέστη μετὰ μίαν πενταετίαν ἀπόκτημα ἑκατοστύων ἑλληνοπαίδων, ἀντικείμενον ἐνδιαφέρον ἅπασαν τὴν κοινωνίαν, προσελκύον καὶ αὐτὰς τὰς ἀθηναίας δεσποίνας καὶ δεσποινίδας, τὰς ἀδελφὰς ἢ μητέρας τῶν γυμναζομένων, ὀφειλούσας ἀπο τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐπαίρωνται καλλίτερα ὅταν βλέπωσι τὰ τέκνα των κάμνοντα μίαν καλὴν ἀναπτέρωσιν παρὰ ἀπαντῶντα *εὐστόχως* εἰς τὰς τεχνολογικὰς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Δζερέπη ! Δυνάμεθα τώρα πλέον νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ θεμέλια τῆς γυμναστικῆς ἐτέθησαν ἤδη· ἀπὸ τοῦδε δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ ν' ἀρχίσωμεν νὰ οἰκοδομῶμεν ἐπ' αὐτῆς, ἐξαπλοῦντες, διακλαδίζοντες, βελτιοῦντες, στερεοποιοῦντες, πολλαπλασιάζοντες. Δέον εἰς πᾶσαν πόλιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλην νὰ συστηθῶσι δημόσια Γυμναστήρια, δαπάνῃ τῶν δήμων καὶ ἀρωγῇ τῆς κυβερνήσεως. Οὐδὲν δὲ δημοτικὸν σχολεῖον νὰ ἀνορθοῖ τὸ ἀνάστημά του, χωρὶς νὰ προσαρτᾶται εἰς αὐτὸ αὐλὴ κορυννῶν καὶ ἀλτήρων καὶ διζύγων καὶ μονοζύγων, εἰς ἣν